

Sygn. akt III CNP 9/20

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa M. J.

przeciwko A. F.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 marca 2021 r.,

na skutek skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w K. z dnia 3 grudnia 2019 r., sygn. akt II Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; nie obciąża
skarżącego kosztami ze skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2019 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powoda M. J. od wyroku Sądu Rejonowego w K., w sprawie przeciwko A. F., o zapłatę.

Pełnomocnik powoda wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417¹ k.c., to orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi

różnej wykładni i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć. Niezgodność z prawem ma tu charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty.

Analiza sprawy będącej przedmiotem skargi wskazuje wyraźnie, że skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest oczywiście bezzasadna. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć, że zachodzą przesłanki z art. 424¹ k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w postanowieniu (art. 424⁹ k.p.c.).